

„Kultúra života – čo je to?“

Jeden pohyb ruky môže zmeniť svet.

Milí priatelia!

Často počujeme výraz „kultúra života“, ale – vieme čo to znamená? Jeden ukrajinský profesor mi na túto otázku odpovedal ponúknuť mi koláčom a hovoriac: „Vidíš, kultúra života je to ako si prijal tento koláč. Natiahol si otvorenú ruku, prijal si odo mňa koláč ale „nezmocnil“ si sa ho. A toto je kultúra života: že život prijímame, ale nesnažíme sa ho zmocniť. Jeden pohyb ruky môže zmeniť svet (The twist of the wrists changes the universe)“...

Táto jednoduchá veta znamená, že prijmeme deti vtedy a tak ako prídu, ako sú nám dané, že nebudeme manipulovať koniec života človeka, že budeme rešpektovať druhých s ich slabosťami a ťažkosťami, že...

Hanna Barbara Gerl-Falkovitz patrí k najvšestrannejším súčasným filozofom. Zaujíma sa najmä o kresťanskú filozofiu 20. storočia. Je profesorkou filozofie náboženstva na Univerzite v Drážďanoch. Zosumarizovala svoje myšlienky o kultúre života. Čo teda je kultúra života?

Za kultúru života!

Váš tím „Európa pre Krista!“

PS: Nezabudnime každý deň napoludnie na modlitbu Otče náš – za Európu kresťanských hodnôt!

Kultúra života – čo je to?

(Hanna-Barbara Gerl-Falkovitz)

Všetci z nás sme živí, žijeme. Ale - odkiaľ pochádza tento život? Chceli naši rodičia, naši prarodičia, aby práve toto dieťa bolo "urobené" podľa ich predstáv? Ak dedíme po rodičoch určité fyzické či psychické charakteristiky, určite to nie je preto, lebo to chcú, nie je to nejakým ich vedomým rozhodnutím, že skze nich získavame tú či onú črtu. Toto je potvrdené skutočnosťou skúsenosti rodičov - títo spoznávajú vlastné dieťa, ktoré na počiatku sami nepoznali. Navyše, aj dieťa, ako rastie a dozrieva, sa musí naučiť prijať sa so svojimi nedostatkami, so svojimi obmedzeniami i so svojimi prednosťami.

Kultúra života znamená, že človek prijíma a žije vlastný život ako dar. Ako dar, ktorý dostal od niekoho iného. Kultúra života znamená, že dar života človek prizná a praje i všetkým ostatným ľuďom a to od jeho počiatku až do jeho konca.

Pod zámkou slobodného a autonómneho rozhodnutia o vlastnom konci sú starí ľudia povzbudzovaní k tomu aby si "vybrali" dobrovoľnú smrť. Pod zámkou slobodného a autonómneho rozhodnutia sú ženy povzbudzované k zabitiu vlastných nenarodených detí. Pod zámkou odbremenenia žien sú otcovia zbavovaní vlastných detí bez toho, aby sa ich na to niekto opýtal. Kultúra života znamená smieť ďalej odovzdávať život, môcť privítať vlastné dieťa v tomto svete napriek všetkým jeho nástrahám a ťažkostiam. Kultúra života znamená povzbudzovať matky a otcov stať sa jedného dňa i starými rodičmi. Kultúra života znamená môcť umrieť, keď príde čas, znamená pochopiť smrť ako prechod z jedného života do života iného. Znamená to vedieť prijať tento prechod s pomocou najbližších a nemusieť sa hanbiť za to, že fyzická podoba a stav človeka sú poznačené časom a utrpením. Namiesto toho aby sme sa niekoho "zbavovali", kultúra života znamená spoločne sa postarať o jeho dôstojný odchod.

Tieto slová môžu byť vyrieknuté len vtedy, keď si človek uvedomí, že jeho život pochádza od Prvotného Bytia. Z tohto presvedčenia európska kultúra čerpala po stáročia. Prišiel čas, keď musíme znovu otvoriť horizont kultúre života.

Odporúčaná literatúra:

H.-B. GERL-FALKOVITZ, *Eros - Glück - Tod, und andere Versuche im christlichen Denken*, Gräffelfing (Resch Vlg.) 2001 (len v nemčine).

EBERHARD SCHOCKENHOFF, *Ethik des Lebens*, Freiburg (Herder) 2001.

ROBERT SPAEMANN, *Personen. Versuche über den Unterschied zwischen 'etwas' und 'jemand'*, Stuttgart (Klett-Cotta) 2. Aufl. 1998.

Encykliky

Veritatis Splendor, 1993

Evangelium Vitae, 1995.